

KIBÉDI VARGA ÁRON

Hasonlatok

*Gyökeres, mint a hold udvara,
feltétlen, mint az északnyugati viharok,
kártékony, mint az ókori álmok,
hatásos, mint a tegnapelőtti politika,
mint a virágok jelképei,
mint az akasztottak.*

*Ő az eredményes hasonlatok országát keresi,
a felszentelt hasonlatokét,
ahol mindenki átlép a határon,
ahol az értelem magára talál.*

Quimiac, 2005. augusztus 9.

Rejtvény

Mesterségem címere:

*nem öregszik,
nem tűnik el gyanús felhők mögött,
nem fél, nem tétovázik –
hirdet.*

*Rajtakapott szerelmeseket.
Régimódi csatákat Ázsia közepén.
Eleresztett viharokat.
A tejút szünetelését.*

*Mesterségem címere a hajnal:
elúzi a csillagokat.
Előre jelez.*

Saint Nazaire, 2005. július 20.

Vagyok aki vagyok

Napsugaras kérdések ostromolnak:

*Ki tölti fel a perceket?
Ki teríti elénk az utakat?
Ki fejt meg az elveszett ábrákat?*

Kérdések és találgatások:

*Honnan jön a tétova bánat?
Ki felejtette el kitűzni a célokat?
Ki altatta el a tegnapi meséket
és főleg: a kezdetek képtelen gyönyörét?*

Saint Nazaire, 2005. július 20. – Quimiac, július 29.

Legenda

*Elhagyott partokon baktat,
legenda szülte a hozzátartozóit,
a gyászolókat és az ünneplőket.*

*Nem tudni, hogy most éppen
többedmagával lép-e ki a fák mögül,
vagy a szép és szent dolgok mélyére jár.*

*A legenda közben lombosodik, századok viszik előre,
hol jobbra nyílik, mint a remeték krónikája,
hol balra fordul, amikor
a gyász egyedül tölti be a partokat.*

Autóban, 2005. augusztus 8.

Hirtelen

*A halandóság hirtelen megszűnik,
megáll a dolgok rendje.*

Az emlék döntetlen.

*Maradnak a szavak, amelyeket nem lehet megjegyezni,
és a fosztóképzők sűrű erdeje:*

oktalan fekete hullámok.

Quimiac-Amszterdam, 2005. március 26–április 4.

Gyakorlatlan

A természet makulátlan redői.

A virág halhatatlan, a madár ismétlődik.

Alig halad a felhő, nem bontakozik ki a tánc.

A teremtő gyakorlatlan.

Minden lépés, minden cipő mértani helyét keresi,

a pontos szimétriát.

Nem épül tánc, nem nő virág.

Így küzdenek a természet ábrái és

a függöny mögül nem lép ki senki,

se Polonius se a tanácstalan szultán.

Párizs, 2005. április 2. – Amszterdam, 2005. április 4.

Életbelép

*Felébredni a homokbuckák mögött,
csak rá gondolni, a kezdőre,
a tekintetre és az út mentén felhalmozódó jelekre:
a lassan ébredők hanyatlására.*

*A kezdőre gondolni, aki a háborúk után
lépett életbe, aki a sivatagot
nem vette figyelembe, aki kimerítette viszontagságait,
a boldogtalan útvesztőket,
aki most halad a megsemmisülés felé.*

Amszterdam, 2005. május 9.

Választás

*Most már ott tartunk, hogy nincsenek királyok,
nincsenek választások.*

*Aki előrelép, a naplementét választja,
a lefejezést.*

*Fejetlen éjszakák várnak rá, süppedő álmok.
Lelépett és bekebelezték.*

*De a választó mindig fejedelem:
nappal jár, álmai nincsenek.
Fennen hordja fejét. Koronáját.*

Zwolle, 2005. szeptember 23.